

МОТИВИ

Към присъда по НОХД № 248/2023 г. по описа на КРС

По отношение на подсъдимия П. Г. Ц., ЕГН: ***** от гр.К., обл.П. е повдигнато обвинение и е внесен обвинителен акт за това, че: на 13.05.2023г. в гр.К., обл.П., повредил противозаконно чужда движима вещ - игрален автомат марка „Б.“ с идентификационен номер *****, на стойност 4800лв., собственост на търговско дружество „*****“, като причинените по вещта повреди са на обща стойност 1900 лв. - престъпление по чл.216, ал.1 от НК.

В съдебно заседание, преди даване ход на съдебното следствие, подсъдимият Ц. и неговият защитник - адвокат Г. заявиха, че желаят делото да се разгледа по реда на глава 27 от НПК. За това, производството по делото е проведено по реда на съкратеното съдебно следствие по Глава XXVII от НПК, при условията на чл.371, т.2 от НПК, при което, след като съдът разясни на подсъдимия правата му по чл. 371 от НПК и след като го уведоми, че съответните доказателства от досъдебното производство и направеното от него самопризнание по чл.371, т.2 от НПК ще се ползват при постановяване на присъдата, подсъдимият направи самопризнание и в съдебно заседание заяви, че се признава за виновен по повдигнатото му обвинение, че признава изцяло фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт относно същото и се съгласява да не се събират доказателства за тези факти. Предвид направеното самопризнание от подсъдимия, съдът, след като установи, че то се подкрепя от събраните на досъдебното производство доказателства, с определение по чл.372, ал.4 от НПК обяви, че при постановяване на присъдата ще ползва самопризнанието, без да събира доказателства за фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт.

В съответствие с разпоредбата на чл.373, ал.2 от НПК, предвид прилагането на диференцираната процедура по чл.372, ал.4 от НПК, във вр. с чл.371, т.2 от НПК, при провеждане на съдебното следствие съдът не извърши разпит на подсъдимия и на свидетелите за фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт.

В съдебно заседание представителят на прокуратурата поддържа обвинението със същата правна квалификация на деянието. Заема становище, че събраните по делото доказателства по несъмнен и категоричен начин установяват описаната в обвинителния акт фактическа обстановка и водят до извод, че именно подсъдимият е автор на възведеното спрямо него обвинение. По отношение на реализиране на наказателната отговорност предлага подсъдимият да бъде признат за виновен в извършване на инкриминираното

деяние, като му бъде наложено наказание при условията на чл.58а от НК, а именно „Пробация” със следните пробационни мерки - задължителна регистрация по настоящ адрес за срок от 11 месеца включваща явяване и подписване на осъдения пред пробационен служител с периодичност два пъти седмично, задължителни периодични срещи с пробационен служител за срок от 11 месеца и поправителен труд чрез удръжки от трудовото му възнаграждение в размер на 10 % за срок от 6 месеца.

Подсъдимият Ц. в съдебно заседание признава вината си и съжaliaва за стореното. Декларира, че желае делото да приключи чрез провеждане на предварително изслушване по реда на Глава XXVII от НПК, при условията на чл.371, т.2 от НПК, както и, че не оспорва фактическата обстановка, посочена в обвинителния акт и се съгласи да не се събират доказателства за изложените в обвинителния акт факти. В хода на съдебните прения и при последната си дума заявява, че съжaliaва за извършеното и моли наказанието да е ориентирано към минимума.

Защитника на подсъдимия - адв. Г. пледира за налагане на наказание пробация в минимален размер от 6 месеца.

На осн. чл.359, ал.3 и ал.4 от НПК по делото не е допустим граждански иск и участието на частен обвинител.

Съдът, въз основа за събраните и приложени по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Подсъдимия П. Г. Ц. е *****

ЕГН: *****.

Съдът след като разгледа и обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и с оглед разпоредбата на чл.373 ал.3 от НПК прие за установено от фактическа следното:

На 13.05.2023г. около 16,00 часа подс. П. Ц. посетил игрална зала „К.“, находяща се в гр.К., обл.П., пл. „*****“, стопанисвана и експлоатирана от търговско дружество „*****“, която зала се намирала в непосредствена близост до дома му в гр.К., ул. „Т.“ *****

над магазин „Р.“. Подс.Ц. бил редовен посетител на тази зала и играел предимно на игрален автомат №2. През деня на 13.05.2023г. подс. Ц. проиграл /загубил/ сумата от 300 лева. Афектиран, че е загубил пари, подс.Ц. излязъл от игралната зала и отишъл до дома си, откъдето взел малка брадва и незабавно се върнал отново в помещението на игралната зала. Застанал пред игралния автомат на който току що загубил пари и нанесъл силен удар с брадвата по машината в областта на дисплея, след което напуснал залата и оставил брадвата на намиращо се в непосредствена близост ел. табло на ул. „Т.“ ***** в гр.К.. В резултат на удара се получила голяма пукнатина по дисплея на игралния автомат. Служителят в игралната зала - св.Б. /л.14/ незабавно уведомил за случилото се управителя на залата -

св.Д. К. /л.17/, който сигнализирайл полицията, вследствие на което бил извършен оглед на местопроизшествието в игралната зала и на мястото където подсъдимият оставил бравата, като били съставени протоколи и фотоалбуми, а бравата иззета.

В резултат на нанесения удар по дисплея на машината, същата се повредила и била негодна за работа, понеже предпазното стъкло и целият дисплей, който бил от тип „тъч скрийн“ следвало да се подменят.

Според заключението на експерта, извършил стоково оценъчна експертиза, което съдът приема, пазарната стойност на причинените повреди на автомат с марка „Б.“ с идентификационен номер ***** възлизат общо на 1900лв., съответно предпазно стъкло - 100лв. и дисплей тип „тъч скрийн“ - 1800лв., като съотношението към минималната работна заплата към 13.05.2023г. е 6.1538 /л.23/.

Изложената фактическа обстановка съдът счита за установена въз основа на самопризнанията на подсъдимия в хода на съкратеното съдебно следствие в съдебното заседание на основание чл.371 т.2 от НПК, който признава изцяло фактите изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт, като се съгласява да не се събират повече доказателства за тези факти. Освен това, съдът намира, че самопризнанието на подсъдимия по чл.371, т.2 от НПК се подкрепя от събраните в досъдебното производство доказателства по надлежния процесуален ред, които са приобщени по реда на чл.283 от НПК и чл.284 от НПК. Съдът намира, че събраните доказателства по делото са безпротиворечиви и взаимно допълващи се, намират се в хармонично единство и водят до единствено възможния извод, непораждащ никакво съмнение във вътрешно убеждение на съда, че с горното деяние подсъдимия е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъпление от общ характер, наказуемо по чл.216, ал.1 от НК, поради което следва да бъде признат за виновен по така повдигнатото му обвинение.

Предмет на престъплението по чл.216 ал.1 от НК е чужда движима вещ, в конкретния случай това е игрален автомат марка „Б.“ с идентификационен номер *****, собственост на търговско дружество „*****“. Подсъдимия е осъществил изпълнителното деяние на това престъпление като чрез използване на бравда повредил машината, като спукал предпазното стъкло и целият дисплей, които станали негодни за ползване, с което е лишил дружеството от възможността да ползва по предназначение веща си.

От субективна страна деянието е извършено при пряк умисъл, с целени и настъпили обществено-опасни последици. Подсъдимия е съзнавал, че поврежда противозаконно чужда движима вещ - игрален автомат марка „Б.“ с идентификационен номер *****, на стойност 4800лв., собственост на търговско дружество „*****“ и по този начин действа в разрез с установения порядък, като е желал и целял настъпването на точно този резултат.

С оглед гореизложеното, съдът призна подсъдимия П. Ц. за виновен в извършването на престъпление по чл.216, ал.1 от НК.

При определяне вида и размера на наказанието, което следва да бъде наложено на подсъдимия за извършеното от него деяние, съдът взе предвид, че предвиденото наказание за престъплението по чл.216 ал.1 от НК е лишаване от свобода до пет години. Съдът взе предвид и обстоятелството, че делото се разглежда по реда на диференцираната процедура на чл.371 т.2 от НПК, и поради която следва императивно да се приложи нормата на чл.373 ал.2 от НПК при определяне на наказанието. За да индивидуализира наказанието, което следва да наложи на подсъдимия, съдът отчете степента на обществена опасност на извършеното престъпление, както и обществената опасност на подсъдимия като личност.

Престъплението по чл.216, ал.1 от НК не е тежко умишлено престъпление по смисъла на закона. Стойността на повредената вещ не е прекалено висока – 1900лв.

От друга страна самопризнанието на подсъдимия, оказаното съдействие при разкриване на обективната истина по делото, изказаното съжаление, липсата на осъждания, добрите характеристични данни и трудовата ангажираност намира за многобройни смекчаващи отговорността му обстоятелства, които предпоставят определяне на наказанието при условията на чл.58а, ал.4, във вр. с чл.55, ал.1, т.2, буква „б“ от НК, а именно замяна на предвиденото наказание „Лишаване от свобода“ за което няма посочен най-нисък предел с наказание „Пробация“.

По отношение на подсъдимия Ц., при определяне на вида и размера на наказанието, което следва да му бъде наложено, съдът отчете, че същият не се явява личност със завишена степен на обществена опасност. Отчитайки обществената опасност на деянието и ниската такава на подсъдимия, съдът намира за съответно на извършеното от него престъпление е налагането на наказание „Пробация“, със следните пробационни мерки по вид и размер, а именно: задължителна регистрация по настоящ адрес – в гр.К., обл.П., ул. „Т.“ ***** за срок от 1 /една/ година и 2 /два/ месеца, включваща явяване и подписване пред пробационен служител с периодичност два пъти седмично и задължителни периодични срещи с пробационен служител за срок от 1 /една/ година и 2 /два/ месеца.

С така определеното по вид и размер наказание, съдът намира, че ще се осъществят индивидуалната и генерална превенции на наказанието, визирани в чл.36 от НК и преди всичко ще се въздейства поправително и превъзпитателно върху подсъдимия Ц. и то по такъв начин, че за в бъдеще да спазва установения в държавата правов ред.

На основание чл.111, ал.1 от НПК, във вр. с чл.53, ал.1, б.„а“ от НК, съдът постанови вещественото доказателство – 1 бр. брадва с дървена дръжка с дължина 0.40м. и острие около 0,10м., находяща се при домакина на РУП

К., след влизане в сила на присъдата да се унищожи като вещ без стойност.

На основание чл.189 ал.3 от НПК и с оглед установената вина на подсъдимия в извършване на престъплението, в което е обвинен, съдът остави в негова тежест разноските по делото, като следва да заплати в полза на ОД на МВР гр. П. сумата от 93,60лв. представляващи направени в досъдебното производство по делото разноски за експертиза.

Мотивиран от горното, съдът постанови присъдата си.

Г.Б.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: